

ו' גמ' 2011

①

702

הַלְכָות לְאֶשְׁ-חֶדֶשׁ סִימָן תְּבַח

* וְלֹעֲלָם קֹרֵין פָּרָשָׁת *'בָּמֶדֶבֶר סִינִי' קָדָם עֲצָרָת,

בָּאוֹר הַלְכָה

בפירושה ה'זאת בין פרשות בתקופתי שיש בה יכולות הטעקה וכיון טירטש בעותה
שהוא יוסר'ין על פרות האילן, שלא קראו בקהלות פסק ליום-הידין ור'יה לו
פוחז'ה לשון לזרען לזרען, טס ושלום [לובושן]: *'בָּמֶדֶבֶר סִינִי' קָדָם עֲצָרָת

* וְלֹעֲלָם קֹרֵין וכי' קָדָם עֲצָרָת. כי' שְׁלֹעֲלָם פָּסִיק

בג' דברים ייתנה התורה, באש, ובמים, ובמדבר. באש מני שנאמר והר סיני עשן כלו וגו', ובמים
מנין שנאמר גם שמים נתפו גם עבים נתפו מים, ובמדבר מניין יידבר ה' אל משה במדבר סיני

"The Torah was given to the accompaniment of three things, fire, water and wilderness. 'Fire'; is derived from the verse "Mount Sinai was smoking in its entirety because Hashem descended upon it in fire" (Shemot 19:18). 'Water,' is derived from the verse, 'Even the heavens trickled; even the clouds dripped water' (Judges 5:4). 'Wilderness' is derived from the verse 'Hashem spoke to Moshe in the wilderness of Sinai.' (Bamidbar 1:1) (Midrash Rabbah Bamidbar 1:7)

תורה מדבר
מדבר של מים

תורה

במדבר

אלהי

46

קָלַח טוֹב צְמָלוֹנוֹ נֶלְיָנָע עַל קְרִין כְּמוֹרָא
הָלֵן לְמַיְהָוֹת שָׁמֶן כְּמוֹ הָלֵן כְּמוֹרָא טָהֹרָה
טָס לְמַיְהָוֹת שָׁמֶן כְּהָלֵן יְמָתָה נְלָבָב כִּי
הָלֵן טָס מַיְהָוֹת שָׁמֶן שְׁלֵמָה מְטוּזָה כְּוֹנוֹת
סְמוּדָה כְּלֵן כְּהֵן לְמֹדָרָה מְרִיבָה הַמְּרִיבָה כְּלֵן
הָלֵי כְּנוֹסָה וְלֹא, סְלָדוֹת כְּפָה כְּלֵוִי וְמוֹקָן
לְקַבֵּל וְכַבֵּד טְבָלִים :

כָּלְמָג כִּי וְמַיְהָוֹת סְמָולָה לְמֹדָרָה טוֹב כְּבָי
כְּמִינִיס הֵר, מַנְס כְּמֹדָרָה גֵּרְבָּקְרָמָה
וּפְרִיטָה מַס כְּמֹדָרָה טִיְּרָקְטִיְּקָן טָנוֹנוֹ
וְיָרָע נְגַפְּנוֹ טָלֵה נְגַמְּטָמִין גְּבָטָוָה כִּמְה
הָלֵן כְּמֹדָרָה צָלֵג נְגַדָּל וְלֵלֵל וּרְעֵב כְּבָמְנוּלָט
וּפְרִיטָה פְּפָקָר כְּמֹדָרָה קִיטָּרְבָּט הַלְּוָת

A. Goldstein ✓

בן להאר בכל פרט. כי החיות מכל בני ישראל הכל אחד כמו שכחוב^י ע' نفس שעבודין לאלקוי אחד. וכמו שכחוב^ו ואהבת לרעך כר' (יקרא ט, ז) כל גודל בתורה. כי על ידי התורה שהוא חיota פנימיות של כל ישראל מתחברין להיות אחד ממש. כי היפורד רק הלבוש שיש לכל אחד כי זה היהת כוונת בראית האדם להאר על ידי אור נשמות גם בהגשמיות. נמצוא יש לכל פרט הסטור מיוחד וזה המני נב"ל. ובמפרש^ז השעם שננית במדבר שם^ו שאין עשויה עצמו במדבר אינו זוכה לתורה. ומובן על פי דברי מדור^ל שיש לכל דבר חומר וצורה ע"ש. ומדובר הוא בלי צורה. ובפי מה שומוכן האדם לקבל צורה זוכה לתורה שהוא חיota הפנימיות של כל דבר והוא הצורה נב"ל. וגם מדבר מלשון דבר והנאה כמו שכחוב במקומות אחרים פירוש עשרה הדיברות להיות נידבר הכל על פי מצות ה' יתברך. וכן האדם צריך להיות בטלו להיות נמשך אחר הנגהתו יתברך כמו שכחוב בזוהר הקורוש^ו על זוברתם וביברין ג' ז. ובתייב (זהלים ט, ט) ארץ ייאה ושקתה כר' בתקלה יראה כי". וזה הבנה לקבלה התורה היראה והפחד לידע שאין לו חיים. ומוקה רק לחיות התורה נב"ל:

[תרכ"ג]

במדרש^א צדקתן כר' (זהלים לו, ז). כי מה שניין התורה במדבר דока היה כדי להמשיך או ר' תורה אף למקומות תהו. כי התורה הוא חיota הכל כמו שכחוב^ו ז"ל^ב שקדום התורה היו ב' אלף מקומות והקב"ה מאיר על ידי התורה לכל מקומות האפלים כמו שכחובנו^ג (שמפרשים) (*שפפורש) הימים כי כל זמן הוא הסתר כמו שכחובתי במקום אחר^ד. וגם המני שהיה גם

בפרק

Numbers

1. **וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹמֶשֶׁה בְּמִרְכָּב סִינֵּי בְּאָהָל מוֹעֵד בְּאָהָרְן לְחֶדֶש הַשְׁנִי בְּשָׁנָה הַשְׁנִית לְצַאתם מִאֶרֶץ מִצְרַיִם**
2. **לְאָמֶר: שָׂאוּ אֲתִירָאֵל בְּלִעְתָּה בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל לְמִשְׁפְּחָתָם**
3. **לְבֵית אֲבָתָם בְּמִסְפָּר שְׁמוֹת בְּלִזְכָּר לְגַלְגָּלָתָם: מִנְּעָשָׂרִים שָׁנָה וּמְעָלָה בְּלִיְּצָא צְבָא בְּיִשְׂרָאֵל תִּפְרֹחֵי אֲתָּם**
4. **לְצְבָאָתָם אַתָּה וְאַתְּךָ:**

במפרק פיני... בשלשה דברים ניתנה התורה: באש במים ובמדבר (מד"ר). התורה אשר ניתנה לישראל, על-מנת-יכן ניתנה שקיימות בכל הומנים ובכל התנאים. בין אם היהיד ובין אם הרבים יצטרכו למסור נפשם לעלייה. ולא מסירות נפש חד-פעמית — אלא איפלו כשיחיה הכרח להיות זמן מן ורב בתנאי מסירונו נפש וסלב על-אנושי, מחובת העם לעמוד בכל ולא לוותר על תורתו ואמונהו. קורו ימי עמנו מרاثית הופעתו של היהודי הראשון, אברהם אבינו, בתורהו ובאמונו באקליט חיים, ועוד ימינו אלה — מאשרות את זה. בשלשה דברים ניתנה התורה: באש, אברהם אבינו שקף לתוכו כבשן האש למען אמונהו, מסירות נפש של יצחיר. באש, אברהם אבינו שקף לתוכו כבשן האש למען אמונהו, מסירות נפש של כל העם. "במדבר" גופעה של מסירות נפש מתמידה, כשהישראל הילכו אחרי השם ארבעים שנה במדבר בארץ לא זרוותה.